

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖/๒๕๔๘

พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุด
นางสาวศิวพร เล็กสูงเนิน กับพวก

โจทก์
จำเลย

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๔๓

พ.ร.บ. ยาสูบฯ มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์ยาสูบปลอมหรือใช้แล้ว เพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์ยาสูบปลอมหรือใช้แล้ว เมื่อปรากฏว่าเครื่องหมายอย่างอื่นที่ใช้แทนแสตมป์ยาสูบตามคำฟ้อง อันถือว่าเป็นแสตมป์ยาสูบตามบทนิยามในมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ยาสูบฯ นั้น มีผู้อื่นทำปลอมขึ้นและได้ถูกนำมาใช้ปิดอยู่บนซองบรรจุของกลางแต่ละซองแล้ว โดยจำเลยมียาสูบของกลางแต่ละซองไว้เพื่อขาย ซึ่งในการขายยาสูบของกลางแต่ละซองแม้จะมีแสตมป์ยาสูบปลอมปิดอยู่บนซองบรรจุยาสูบด้วยก็ถือไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะมีแสตมป์ยาสูบปลอมดวงนั้นๆ ไว้เพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้ตามความหมายในมาตรา ๔๓ แห่ง พ.ร.บ. ยาสูบฯ เพราะบทมาตราดังกล่าว มุ่งประสงค์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีแสตมป์ยาสูบปลอมไว้ในครอบครองเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้เท่านั้น หาได้ประสงค์ที่จะลงโทษผู้ที่มียาสูบซึ่งมีผู้อื่นทำปลอมแสตมป์ยาสูบนั้นแล้วนำมาปิดแสดงอยู่บนซองยาสูบดังกล่าวไม่

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๕, ๕ ทวิ, ๕ ตริ, ๑๖, ๔๙, ๕๐, ๕๓ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๔, ๑๑๕ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓, ๙๑ ระบุหรือชิก้าแรต ของกลาง จำนวน ๒๖๐ ซอง เป็นของกรมสรรพสามิต และ ระบุรถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน นกจ ๙๘๔ กรุงเทพมหานคร ของกลางด้วย

จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพ จำเลยที่ ๒ ให้การปฏิเสธ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ ๒ โดยให้โจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ ๒ เป็นคดีใหม่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๒๔, ๔๙, ๕๓ และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๑๑๐ (๑) ประกอบมาตรา ๑๐๘ การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ความผิดฐานมีไว้ในครอบครองเพื่อขายซึ่งยาสูบที่ได้ปิดอากรแสตมป์ยาสูบเกินกว่าห้าร้อยกรัม ให้ลงโทษปรับ ๖๘,๒๕๐ บาท ฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์ยาสูบปลอมเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์ยาสูบปลอม ให้ปรับ ๑๐๒,๓๗๕ บาท ฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอม ให้จำคุก ๓ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รวมโทษทุกกระทงความผิดเป็นจำคุก ๓ เดือน และปรับ ๑๙๐,๖๒๕ บาท จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอันเป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน ๑๕ วัน และปรับ ๙๕,๓๑๒.๕๐ บาท ให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา

๒๙, ๓๐ ธิปไตยหรือชื่อกาเรตของกลาง จำนวน ๒๖๐ ซอง เป็นของกรมสรรพสามิต ธิปไตยหรือชื่อกาเรตยานยนต์ คัน หมายเลขทะเบียน นจก ๙๘๔ กรุงเทพมหานคร ของกลาง

จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า “ที่จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ขอให้ลงโทษปรับสถานเบา นั้น เห็นว่า ในการวินิจฉัยปัญหาข้อนี้จำต้องวินิจฉัยเสียก่อนว่า การกระทำของจำเลยตามคำฟ้องข้อ (ข) เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔๓ ประกอบด้วยมาตรา ๕๓ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรือไม่ พิเคราะห์แล้ว มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสดมบียาสูบปลอมหรือใช้แล้วเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสดมบียาสูบปลอมหรือใช้แล้วปรากฏข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์ว่า เครื่องหมายอย่างอื่นที่ใช้แทนแสดมบียาสูบตามคำฟ้องข้อ (ข) อันถือว่าเป็นแสดมบียาสูบตามบทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ นั้น มีผู้อื่นทำปลอมขึ้นและได้ถูกนำมาใช้ปิดอยู่บนซองบรรจุยาสูบของกลางแต่ละซองแล้ว โดยจำเลยมียาสูบของกลางแต่ละซองดังกล่าวไว้เพื่อขาย ซึ่งในการขายยาสูบของกลางแต่ละซองนั้น แม้จะมีแสดมบียาสูบปลอมปิดอยู่บนซองบรรจุยาสูบด้วยก็ถือได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะมีแสดมบียาสูบปลอมดวงนั้นๆ ไว้เพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้ตามความหมายในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ เพราะบทมาตราดังกล่าวมุ่งประสงค์ที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีแสดมบียาสูบปลอมไว้ในครอบครองเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้เท่านั้น หาได้ประสงค์ที่จะลงโทษผู้ที่มียาสูบซึ่งมีผู้อื่นทำปลอมแสดมบียาสูบนั้นแล้วนำมาปิดแสดงอยู่บนซองยาสูบดังกล่าวไม่ ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๑ ฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งแสดมบียาสูบปลอมเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔๓ ประกอบด้วยมาตรา ๕๓ มานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่เห็นพ้องด้วย ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยที่ ๑ จะมีได้ยกขึ้นอุทธรณ์ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและพิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานนี้เสียได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕๕ ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๒๑๕ คงเหลือความผิดตามฟ้องข้อ (ก) และข้อ (ค) เท่านั้นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่ามีเหตุสมควรลงโทษปรับจำเลยที่ ๑ ให้เบาลงหรือไม่ สำหรับความผิดฐานมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสดมบียาสูบตามฟ้องข้อ (ก) นั้น พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔๙ ได้บัญญัติโทษของผู้กระทำความผิดไว้ว่า ต้องระวางโทษปรับสิบเท่าของค่าแสดมบียาสูบที่จะต้องปิด เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำฟ้องว่า ยาสูบของกลางจะต้องปิดแสดมบียาสูบตามกฎหมายของละ ๒๖.๒๕ บาท ยาสูบของกลางมีจำนวน ๒๖๐ ซอง จึงต้องปิดแสดมบียาสูบคิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๖,๘๒๕ บาท ดังนั้น สิบเท่าของค่าแสดมบียาสูบของกลางจึงเท่ากับ ๖๘,๒๕๐ บาท ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางลงโทษจำเลยที่ ๑ ก่อนลดโทษให้ปรับ ๖๘,๒๕๐ บาท จึงเป็นการกำหนดโทษปรับตามที่กฎหมายบัญญัติศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สิน

ทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่อาจพิจารณาธงโทษปรับจำเลยที่ ๑ สำหรับความผิดฐานนี้ให้เบาลงได้อีก ส่วนความผิดฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมตามคำฟ้องข้อ (ค) นั้น เห็นว่า จำเลยที่ ๑ มีสินค้ายาสูบของกลางที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้เสียหายไว้เพื่อจำหน่ายจำนวน ๒๖๐ ซอง ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางกำหนดโทษจำเลยที่ ๑ ก่อนลดโทษให้จำคุก ๓ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท นั้นเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่มีเหตุผลที่จะแก้ไขโทษปรับจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานนี้ให้เบาลงอีก

ส่วนที่จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์เป็นข้อสุดท้ายขอผ่อนชำระค่าปรับเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า การบังคับชำระค่าปรับเป็นกระบวนการในการบังคับคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เมื่อจำเลยที่ ๑ ยังมิได้มีคำขอให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเพื่อพิจารณาสั่ง จึงยังไม่มีเหตุที่จะอุทธรณ์ในเรื่องนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่รับวินิจฉัยให้”

พิพากษาแก่เป็นว่า ให้ยกฟ้องในความผิดฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์ยาสูบปลอมเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๕๓ เฉพาะโทษปรับคงปรับจำเลยที่ ๑ เป็นเงิน ๔๔,๑๒๕ บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง